

▲ Sander Terphuis sprak zaterdag het PvdA-congres in Leeuwarden toe over de illegalenwet. Foto: ANP/Catrinus van der Veen

Terphuis verknocht aan Friesland

ACHTERGROND SANDER TERPHUIS

- Gevlucht in Assen als worstelaar en opgegroeid in Friesland
- Alleen als Sander Terphuis zijn Iraanse familie spreekt is hij nog Ahmad

Door Ines Jonker

Leeuwarden/Assen Sander Terphuis (40) vluchtte in 1990 als Ahmad Qeleich Khany van Iran naar Nederland. In het azc van Bergum ontmoette de jurist Sjoukje de Boer.

Terphuis is de aanvoerder van het verzet in de PvdA-achterban tegen de illegalenwet. Een staande ovatie van 71 seconden kreeg Sander Terphuis afgelopen zaterdag bij het PvdA-congres in Leeuwarden na zijn pleidooi om illegaliteit niet strafbaar te stellen. Een bijzondere ervaring voor de geboren Iraniër. "Men was blij dat er weer eens over principes werd gesproken. Het applaus voelde als dank en steun voor alles wat ik de laatste weken heb gedaan."

In 1990 kwam de toen achttienjarige Ahmad Qeleich Khany in Nederland. Niet als 'gewone' vluchteling, maar als vertegenwoordiger van Iran op de wereldspelen voor gehandicapten in Assen.

De visueel gehandicapte Iraniër deed mee aan het onderdeel worstelen, een sport die hij sinds zijn elfde beoefende, met een heimelijk doel. Van jongs af aan wist de jongen dat hij weg wilde uit zijn ge-

boortland. "Ik wilde graag vrij zijn, de architect zijn van mijn eigen leven. Daarvoor ben ik op topniveau gaan worstelen. Ik wist dat het mijn enige kans zou zijn om het land uit te komen."

Eenmaal aangekomen in het Asser olympisch dorp, onderzocht Ahmad onmiddellijk alle vluchtmogelijkheden. Hij klampte een van de buschauffeurs aan om hem naar het dichtstbijzijnde station te brengen en kocht een kaartje naar de enige Nederlandse stad die hij kende: Amsterdam.

Via Leeuwarden belandde de vluchteling in het asielzoekerscentrum van Bergum. Na een paar maanden kreeg hij te horen dat zijn asielaanvraag was afgewezen. Hij dook onder bij vrijwilligers van Vluchtelingenwerk. "Ik was echt bang om uitgezet te worden naar Iran."

Zijn advocaat kreeg hem weer in procedure, en Ahmad mocht terug naar het azc waar hij zijn latere echtgenote ontmoette. "Sjoukje de Boer uit Eastermar. Ze liep stage bij de school op het centrum. We raakten in gesprek en van het een kwam het ander. Nu zijn we twintig jaar samen", vertelt Terphuis, die in 1991 een verblijfsvergunning kreeg.

Na het staatsexamen vwo ging hij rechten en filosofie studeren. Inmiddels woont het echtpaar in Den Haag, waar Terphuis werkt als jurist. Daarnaast is hij onder meer ambassadeur voor de Stichting voor Vluchtelingstudenten UAF en is hij politiek actief.

Toen Ahmad in 1995 de Nederlandse nationaliteit kreeg, veranderde hij zijn naam in Sander Terphuis. Zijn eigen achternaam moest hij altijd spellen.

”
Integratie
is
helemaal
niet zo in-
gewikkeld